

nale problemer. Det var også hr. Nødgaard, der kom med en betragtning over, at der på den ene side er mange kommunekasser, hvor likviditeten er i pæn bedring, mens man andre steder hører om kommuner, der er ved at gå fallit. Altstå, vi kan jo se i mønstret på, hvor der har været skattestigninger i 1995, at der er en overvægt af helt små kommuner, som har taget nogle ret store skattehop. Sydlangeland kan nævnes som eksempel på den absolut største stigning, og der er ingen tvivl om, at det afspejler, at der i nogle hjørner af vores kommunestruktur er nogle enheder, som har svært ved at klare sig med den størrelse, de har, og de opgaver, de har.

Det var selvfølgelig også det, der var baggrunden for, at man på Langeland afholdt en folkeafstemning om en kommunesammenlægning, som altså ikke førte til, at den beslutning blev taget. Men der er nogle strukturproblemer, som slår igennem og medvirker til at løfte niveauet en smule i 1995.

Jeg vil godt advare en anelse imod fru Lundholts betragtninger om, at vi skulle have en mulighed for direkte at sænke skattetrykket i det kommende år. Det tror jeg vil medføre for megen konflikt med de andre mål, som der jo har været almen tilslutning til her i dag.

Det er også rigtigt, som fru Vibeke Peschardt påviste, at der er nogle mangler, hvad angår ældreboliger, reovering af gamle ældreboliger og skabelse af flere fællesfaciliteter i forbindelse med ældreboliger, så man kan lave disse moderne plejehjem.

Der er også nogle mangler på hjemmehjælpsområdet, som ikke altid har at gøre med, at der mangler ressourcer, men i høj grad har at gøre med, at der mangler uddannet arbejdskraft på feltet i dele af landet. Det skal vi også være meget optaget af, ligesom kommunerne også bør være meget optaget af at finde både pragmatiske og kortsigtede løsninger på problemet, men selvfølgelig også uddannelsesmæssigt skal søge at få løst tingene i løbet af meget kort tid.

Vi har ikke tanker om øget privatisering, og hvis hr. Frank Aaen med den betragtning tænkte på ejendomsselskabet og Hovedstadens Sygehusfællesskab, så synes jeg egentlig ikke, at privatisering er den rigtige betegnelse for de arrangementer, vi lavede i forbindelse med saneringen af Københavns Kommunes økonomi sidste år.

Men tak fra min side for en nøgtern debat om de her temaer. Jeg både tror og håber som sagt, at vi, således som vi har gjort det de foregående

par år, kan finde frem til fornuftige løsninger med de kommunale organisationer, og jeg takker for den inspiration, der her i dag fra alle sider er givet til de forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lige omkring spørgsmålet om privatiseringer: Det er efter hukommelsen, men jeg mener sådan set, at en af de seneste års aftaler med Københavns Kommune var en passus om, at Københavns Kommune skulle erklære sig enig i, at man ville øge omfanget af udliciteringer. Det er den slags, jeg sådan set helst ikke ser gentaget.

Så vil jeg ellers takke for den nuancering af diskussionen om at bruge dagpengene aktivt, som finansministeren kom med, altså at vi kan bruge dagpengene aktivt til at højne serviceniveauet ude i kommunerne. Jeg er også helt med på – det ligger også i forlængelse af det, jeg sagde før – at en sådan indsats kommer efter forhandling med kommunerne, og at det ikke bare er i form af en pose penge, der lægges ud, men at det bliver målrettet til at løse bestemte opgaver på børne-, ældre- og sundhedsområdet. Det er jeg helt med på.

Det, jeg bare vil sige – og det er vores stående bemærkning til den arbejdsmarkedspolitik, som regeringen fører – er, at vi synes altså ikke, at det skal ske i form af støttet arbejde, hvor de ansatte, der skal lave et helt normalt job, udfylde en helt normal opgave sammen med andre kolleger på lige fod, skal aflønnes med en lavere løn og ansættes på nogle betingelser, der gør, at de ikke optjener ret til dagpenge, men tværtimod optjener ret til at blive smidt ud af a-kassen.

For sådan er de systemer jo, der nu er opbygget med dagpengereformen. Når man har gennemført den periode, så udløber dagpengetiden, og så er det farvel og tak både til arbejde og til dagpenge på samme tid. Det synes vi altså ikke er en værdig måde at gøre det på. Men det er muligt, at vi også ved en senere lejlighed kan komme tættere ind på, hvordan vi på en fornuftig måde kan bruge dagpengene aktivt til at højne serviceniveauet i kommunerne.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil starte med at sige tak for debatten, og til finansministeren vil jeg sige selv tak for inspirationen.

Jeg synes ikke, man kan sige, at det har været en af den type debatter, der bidrog til en total